

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. sausio 19 d.

dėl Prancūzijos įgyvendinto *Rivesaltes* plano ir TNSVK parafiskalinių mokesčių

(Pranešta dokumentu Nr. C(2005) 50)

(Tik tekstas prancūzų kalba yra autentiškas)

(2007/253/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtus straipsnius ⁽¹⁾ ir atsižvelgusi į šias pastabas,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

(1) Gavusi skundą Komisija 1999 m. liepos 19 d., 1999 m. gruodžio 16 d., 2000 m. rugpjūčio 24 d. ir 2000 m. gruodžio 9 d. laiškais Prancūzijos valdžios institucijų paprašė pateikti paaiškinimus dėl šiame sprendime aptariamų priemonių. Prancūzija Komisijai atsakymus pateikė 1999 m. rugpjūčio 19 d., 2000 m. vasario 24 d. ir 2001 m. sausio 25 d. laiškuose. Komisija su Prancūzijos valdžios atstovais susitiko 2000 m. sausio 26 d., o su Tarpšakinio natūralų saldžiųjų vynu komiteto (TNSVK) atstovais – 2000 m. kovo 31 d.

(2) Kadangi minėtos priemonės buvo įgyvendintos negavus išankstinio Komisijos sutikimo, jos įrašytos į pagalbos, apie kurią nepranešta, registrą numeriu NN 139/2002.

(3) 2003 m. sausio 21 d. laišku Komisija informavo Prancūziją apie savo sprendimą pradėti Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl šios pagalbos.

(4) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija pakvietė kitas valstybes nares pateikti pastabas dėl minėtos pagalbos.

(5) Prancūzijos valdžios institucijos komentarus pateikė 2003 m. birželio 16 d. ir 18 d. laiškuose. Komisija gavo skundo pateikėjo pastabas, kurias Prancūzijos valdžios institucijoms pateikė 2004 m. rugpjūčio 6 d. laišku. Prancūzijos valdžios institucijos atsakė 2004 m. rugsėjo 10 d. laišku.

II. APRAŠYMAS

1. RIVESALTES PLANAS

(6) 1996 m. TNSVK nusprendė parengti vynininkystės perorientavimo projektą, kuriuo siekiama išrovus senus vynuogynus ir plotus užsodinus kokybiškų rūšių vynuogynais pakeisti dalį Rytų Pirėnų (*Pyrénées-Orientales*) regiono natūralių saldžiųjų vynu produkcijos, taip siekiant išspręsti struktūrinę tokios produkcijos krizę, kuri pasireiškia nuolatiniu rinkos mažėjimu. Pagalbos tikslas – finansuoti kiekybinį vynuogių veislių gerinimą šiame regione. Jos teikimas baigėsi ne vėliau nei 2000 m. rugpjūčio 1 d.

⁽¹⁾ OL C 82, 2003 4 5, p. 2.

⁽²⁾ Žr. I išnašą.

(7) Įgyvendinant šį perorientavimo projektą (vadinamą *Rivesaltes* planu) regiono gamintojai galėjo gauti dviejų rūšių pagalbos:

- už hektarą mokamą išmoką už žemės atidėjimą, finansuojamą tarpšakinės organizacijos įmokų lėšomis,
- iš valstybės ir savivaldybių biudžeto finansuojamą pagalbą, kuria iš dalies kompensuojamos grynosios perorientavimo išlaidos.

1.1. IŠMOKA UŽ ŽEMĖS ATIDĖJIMĄ

(8) 1996 m. liepos 5 d. Sprendimu 96–1 TNSVK įvedė saugomos kilmės vietos nuorodos (SKVN) tarpšakinės organizacijos įmoką, skirtą *Rivesaltes* ir *Grand Roussillon* perorientavimo planui finansuoti.

(9) 50 FRF įmoka ⁽³⁾ už hektolitrą vyno, pagaminto Rytų Pirėnų regione, kuriame gaminami atitinkami saldieji vynai, buvo skirta finansuoti išmokas (išmokos už žemės atidėjimą) už plotus, kuriuose 1995 metais augintos *Rivesaltes* ir *Grand Roussillon* vynams gaminti skirtos vynuogės ir kuriuose 1996 m. iki 2000 m. (imtinai) vynuogių derlius buvo skirtas stalo ir krašto vynams gaminti. Gautos įmokos priskirtos specialiam fondui.

(10) Išmokos už žemės atidėjimą faktiškai skirtos gamintojams, išpareigojusiems penkerius metus nenaudoti *Rivesaltes* ir *Grand Roussillon* SKVN. Šių išmokų paskirtis taip pat buvo kompensuoti dėl šių dviejų nuorodų nenaudojimo negautas pajamas. Gaunantieji išmokas neprivalėjo nutraukti gamybos arba sumažinti jos apimties: išmokos buvo tik kompensacija už tai, kad produkcijai netaikoma SKVN. Buvo siekiama greitai sumažinti SKVN vynu pateikimo į rinką potencialą.

(11) Per metus už hektarą mokama buvo 5 000 FRF dydžio išmoka už žemės atidėjimą. Išmokos už plotą, už kurį skiriama pagalba, mokėjimas buvo nutraukiamas jo perorientavimo metais.

(12) Komisija nėra gavusi duomenų apie bendrą pagal šią priemonę išmokėtą pagalbą sumą. Nepateikta jokios informacijos apie įplaukas, gautas iš įvestos tarpšakinės organizacijos įmokos, ir apie hektarų, kuriems buvo taikyta ta priemonė, skaičių.

1.2. PAGALBA PERORIENTAVIMUI

(13) Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, 1996 m. patvirtintas SKVN *Rivesaltes* perorientavimo planas buvo skirtas 3 250 hektarams: 1 250 hektarų *Muscat de Rivesaltes* vynu gaminti skirtų vynuogių; 1 000 hektarų *Côtes du Roussillon* ir *Côtes*

du Roussillon Villages vynams gaminti skirtų vynuogių (*Syrah*, *Mourvèdre*, *Roussanne*, *Marsanne* ir *Verventino* veislių) ir 1 000 hektarų krašto vynams iš *Chardonnay*, *Cabernet*, *Merlot* vynuogių veislių gaminti.

(14) Šiam planui paremti Prancūzijos valdžios institucijos sutiko skirti 111 mln. FRF finansavimą, suskirstytą taip: 85 mln. FRF finansavimas iš Nacionalinio tarpšakinio vynu biuro ir 26 mln. FRF iš savivaldybių (Langedoko-Rusijono (*Langue-doc-Roussillon*) ir Rytų Pirėnų (*Pyrénées-Orientales*) regiono generalinės tarybos).

(15) Iš šios pagalbos buvo planuota skirti 25 000 FRF/ha SKVN *Muscat de Rivesaltes* ir 40 000 FRF/ha SKVN *Côtes du Roussillon Villages* perorientuoti į krašto vynu.

(16) Prancūzijos valdžios institucijų duomenimis faktinės perorientavimo regione išlaidos buvo vertinamos 110 000 FRF/ha. Prancūzijos valdžios institucijos patvirtino, kad perorientavimo planas iš esmės įvykdytas (2 350 ha iš planuotųjų 3 250 ha).

(17) Bendra atlikto perorientavimo išlaidų suma, Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, yra 285,5 mln. FRF (39,4 mln. EUR). Valdžios institucijų teigimu, jos iš pradžioje planuotų 111 mln. FRF (16,9 mln. EUR) skyrė 75,250 mln. FRF (11,01 mln. EUR). Pagal Prancūzijos valdžios institucijų pateiktus duomenis, valstybė finansavo 29,11 % (sudėjęs visas finansavimo lėšas) visų faktiškai įgyvendinto perorientavimo išlaidų.

(18) Prancūzijos valdžios institucijos priminė, kad pagal 1987 m. kovo 16 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 822/87 dėl bendro vyno rinkos organizavimo ⁽⁴⁾ 9 straipsnį Europos Bendrijų statistikos tarnybai jos kasmet pateikia duomenis apie vynuogėms apšodintus plotus, suskirstytus pagal teritorinius departamentus ir auginamų vynuogių rūšis (vyno gamybai skirtos rūšys, iš kurių gaminami rūšiniai vynai, pagaminti konkrečiuose regionuose (pkr), ir valgomųjų vynuogių rūšys) bei duomenis apie išrautus ir pasodintus vynuogynus, suskirstytus tokio pačiu principu pagal teritorinius departamentus ir auginamų vynuogių rūšis. Prancūzijos valdžios institucijos kaip priedą pridėjo pateiktų 1997–1998 prekybos metų lentelių kopijas.

2. TARPŠAKINIŲ ORGANIZACIJŲ ĮMOKOS KAI KURIOMS SKVN POPULIARINTI IR REKLAMUOTI

(19) 1997 m. gruodžio 29 d. sprendimu 97–3 TNSVK 1998 m. sausio 1 d. įvedė tarpšakinės organizacijos įmoką saugomos kilmės vietos nuorodų (SKVN) *Rivesaltes*, *Grand Roussillon*, *Muscat de Rivesaltes* bei *Banyuls* populiarinimo ir reklamavimo veiklai finansuoti.

⁽⁴⁾ OL L 84, 1987 3 27, p. 1. Reglamentas, panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1493/1999 (OL L 179, 1999 7 14, p. 1).

⁽³⁾ 1 FRF = apie 0,15 EUR.

- (20) Nustatytos tokios sumos (neįskaičiuojant mokesčių) už hektolitrus: *Banyuls* ir *Banyuls Grand Cru* – 25 FRF/hl, *Grand Roussillon* – 30 FRF/hl, *Muscat de Rivesaltes* – 50 FRF/hl, *Rivesaltes* – 30 FRF/hl.
- (21) Šios įmokos buvo paskirstytos taip: *Rivesaltes* – 25 FRF/hl populiarinimo ir reklamos priemonėms ir 5 FRF/hl veiklai; *Grand Roussillon* – 45 FRF/hl populiarinimo ir reklamos priemonėms ir 5 FRF/hl veiklai; *Banyuls* – 20 FRF/hl populiarinimo ir reklamos priemonėms ir 5 FRF/hl veiklai;
- (22) 1998 m. liepos 10 d. sprendimu 98–1 TNSVK 1998 m. rugsėjo 1 d. įvedė tarpšakinės organizacijos įmoką saugomos kilmės vietos nuorodų (SKVN) *Rivesaltes*, *Grand Roussillon* bei *Maury* populiarinimo ir reklamavimo veiklai finansuoti.
- (23) Nustatyti tokie įmokų dydžiai (neįskaičiuojant mokesčių) už hektolitrus: *Grand Roussillon* – 25 FRF/hl; *Maury* – 5 FRF/hm; *Rivesaltes* – 35 FRF/hl;
- (24) Šios įmokos buvo paskirstytos taip: *Rivesaltes* – 30 FRF/hl populiarinimo ir reklamos priemonėms ir 5 FRF/hl veiklai; *Grand Roussillon* – 20 FRF/hl populiarinimo ir reklamos priemonėms ir 5 FRF/hl veiklai; *Maury* – 5 FRF/hl veiklai.
- (25) Abi pirmiau minėtos įmokos panaikintos 1999 m. gruodžio 17 d. sprendimu 99–1, kuriuo TNSVK įvedė tarpšakinės organizacijos įmoką saugomos kilmės vietos nuorodų (SKVN) *Banyuls*, *Banyuls Grand Cru*, *Muscat de Rivesaltes*, *Rivesaltes*, *Grand Roussillon* ir *Maury* populiarinimo ir reklamavimo veiklai finansuoti.
- (26) Nustatytos tokios sumos (neįskaičiuojant mokesčių) už hektolitrus: *Grand Roussillon* – 25 FRF/hl; *Rivesaltes* – 35 FRF/hl; *Banyuls* ir *Banyuls Grand Cru* – 25 FRF/hl; *Muscat de Rivesaltes* – 55 FRF/hl; *Maury* – 0 FRF/hl;
- (27) Šios įmokos paskirstytos taip: *Rivesaltes* – 30 FRF/hl populiarinimo bei reklamos priemonėms ir 5 FRF/hl veiklai; *Grand Roussillon* – 20 FRF/hl populiarinimo bei reklamos priemonėms ir 5 FRF/hl veiklai; *Muscat de Rivesaltes* – 50 FRF/hl populiarinimo bei reklamos priemonėms ir 5 FRF/hl veiklai; *Banyuls* ir *Banyuls Grand Cru* – 20 FRF/hl populiarinimo bei reklamos priemonėms ir 5 FRF/hl veiklai;
- (28) Šios įmokos taikymas pratęstas Sprendimu 00–1, padarius tam tikrų pakeitimų. Pradedama nagrinėjimo procedūrą, Komisija informacijos apie šią tvarką arba jos galiojimo pratęsimą nebuvo gavusi.
- (29) Komisija atkreipė dėmesį į aptariamų įmokų pobūdį, pabrėždama, kad remdamasi 1943 m. balandžio 2 d. Įstatymu Nr. 200, kuriuo įsteigiamas tarpšakinis saugomų kilmės vietų natūralių saldžiųjų ir likerinių vynu komitetas, Prancūzijos Vyriausybė jas patvirtino tiesiogiai. Taigi Vyriausybės patvirtinimas yra būtina sąlyga tokioms įmokoms įvesti. Įstatyme Nr. 200 nustatyta, kad tokios įmokos visiems susijusių verslo šakų nariams tampa privalomos, kai tik jas patvirtina Vyriausybė arba, šiuo konkrečiu atveju, jos komisaras. Iš to darytina išvada, jog tam, kad šios įmokos visiškai įsigaliotų, reikalingas valdžios institucijos sprendimas. Todėl Komisija šiuo nagrinėjimo procedūros etapu mano, kad aptariamam atveju kalbama apie parafiskalinius mokesčius, t. y. valstybės lėšas.
- (30) Prancūzijos pagalbos skyrimo tvarkoje nustatytos išmokos už žemės atidėjimą bendrame rinkų organizavime, t. y. 1980 m. vasario 18 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 456/80 dėl išmokų už laikiną sodinimo apribojimą arba visišką vynuogių auginimo nutraukimą tam tikruose plotuose ir išmokų už naujų vynuogynų nesodinimą⁽⁵⁾, numatyta nebuvo. Tame reglamente buvo nustatytos priemokos tik už laikiną arba visišką vynuogių auginimo nutraukimą, vynuogių augintojams mokamos, jei jie priima sprendimą prisidėti prie Bendrijos vynuogių auginimo potencialo mažinimo, ypač išraunant vynuogynus. Kadangi potencialo sumažėjimo nebuvo ir išmokų už vynuogių auginimo nutraukimą neišmokėta, neatrodo, kad pradedant nagrinėjimo procedūrą, priemonė būtų patekusi į ankstesnio bendro vyno rinkos organizavimo, nustatyto Reglamente (EEB) Nr. 822/87, taikymo sritį.
- (31) Pagalba buvo skirta finansiškai padėti augintojams, kurie kaip verslininkai savanoriškai priėmė sprendimą užsiimti grynai komercine veikla, dėl kurios susidaranti išlaidos yra susijusios su ekonominės veiklos vykdymu. Laikantis nuoseklios Komisijos taikomos praktikos ir Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktikos⁽⁶⁾, pagalba veiklai pripažįstama pagalba, kuria padengiamos įmonių išlaidos, kurias jos paprastai turėtų padengti pačios, kaip įprasto valdymo ar įprastos veiklos išlaidas. Ši nuostata taip pat išdėstyta Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui⁽⁷⁾ 3.5 punkte (toliau – žemės ūkio gairės), pagal kurią šiuo atveju yra aptariama pagalba, kuri gali būti nesuderinama su bendro rinkų organizavimo mechanizmais.
- (32) Komisija nustatė, kad pagalba skiriama už hektarą ir už metus, todėl labai susijusi su pagaminto vyno kiekiu. Komisija priminė, kad ji jokiais būdais negali pritarti pagalbai, kuri būtų nesuderinama su bendram rinkų

3. KOMISIJAI PRADEDANT NAGRINĖJIMO PROCEDŪRĄ JOS PATEIKTI ARGUMENTAI

- (29) Komisija atkreipė dėmesį į aptariamų įmokų pobūdį, pabrėždama, kad remdamasi 1943 m. balandžio 2 d.

⁽⁵⁾ OL L 57, 1980 2 29, p. 16. Reglamentas, panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1493/1999.

⁽⁶⁾ 1995 m. birželio 8 d. Europos Bendrijų pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje T-459/93, Siemens SA prieš Komisiją, Rink. p. II-01675

⁽⁷⁾ OL C 28, 2000 2 1, p. 2.

organizavimui taikomomis nuostatomis arba sudarytų kliūtis atitinkamai bendrai organizuojamai rinkai tinkamai veikti. Pradėdama nagrinėjimo procedūrą, ji laikėsi nuomonės, kad išmoka už žemės atidėjimą yra pagalba veiklai ir gali būti nesuderinama su bendro vyno rinkos organizavimo mechanizmais, ir todėl gali būti nesuderinama su galiojančiomis rinkos ir konkurencijos taisyklėmis.

- (33) Perorientavimo išlaidų atveju Reglamento (EEB) Nr. 822/87 14 straipsnyje buvo nustatyta, kad valstybės pagalba vynuogynams sodinti bus uždrausta nuo 1988 m. rugsėjo 1 d., išskyrus pagalbą, atitinkančią kriterijus, leidžiančius pasiekti gamybos apimties mažinimo tikslus arba pagerinti kokybę, nepadidinant gamybos apimčių. Todėl tam tikruose plotuose būtų priimtinos tik kokybę gerinančios ir gamybos apimčių nedidinančios vynuogių veislės.
- (34) 1989 m. rugsėjo 11 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2741/89, nustatančiame kriterijus, taikomus pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 822/87 dėl valstybės pagalbos vynuogynams sodinti⁽⁸⁾ 14 straipsnį, nustatyti kriterijai, kuriais remiamasi nagrinėjant valstybės pagalbą atitinkamų vynuogynų sodinimo projektams pagal Sutarties 87, 88 ir 89 straipsnius. Reglamento (EEB) Nr. 2741/89 2 straipsnyje nustatyta, kad skiriant nacionalinę pagalbą, turi būti tinkamai įrodyta, jog ji atitinka gamybos apimtį mažinimo arba kokybės gerinimo, nepadidinant gamybos apimčių, tikslus.
- (35) Reglamento (EEB) Nr. 2741/89 5 straipsnyje buvo nustatyta, kad hektarui ploto vynuogynams sodinti skiriamos pagalbos dydis negali viršyti 30 % faktinių išrovimo ir sodinimo išlaidų. Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, visos perorientavimo išlaidos buvo 258 500 000 FRF, valstybė skyrė 75 250 000 FRF, ir valstybės finansavimo dalis sudarė 29,11 % (sudėjęs visas finansavimo lėšas) visų faktiškai įgyvendinto perorientavimo išlaidų. Tačiau Reglamento (EEB) Nr. 2741/89 5 straipsnyje buvo nustatyta, kad apskaičiuojant perorientavimo išlaidas reikia remtis faktine pagalba, skirta už vynuogynams apsodintą hektarą. Atliekant nagrinėjimo procedūrą nustatyta, kad buvo įtrauktos ne visos bendros perorientavimo laikotarpio apskaičiuotos sumos, todėl nebuvo įtrauktos bendros pagal išlaidų vidurkį hektarui apskaičiuotos sumos. Be to, Prancūzijos valdžios institucijos tą vidurkį apskaičiavo pagal diferencijuotas perorientavimo priemones.
- (36) Nagrinėjimo procedūros metu Komisijos priėjo prie nuomonės, kad atsižvelgiant į Prancūzijos valdžios institucijų pateikiamas išlaidas už hektarą (110 000 FRF/ha), aptariamą pagalbą turėjo neviršyti 33 000 FRF/ha ir 30 % faktinių kiekvieno konkretaus augintojo patirtų išlaidų. Iš to galima daryti išvadą, kad šios ribos viršijimas arba 30 %

faktinių kiekvieno konkretaus augintojo išlaidų viršijimas, galėtų būti laikomas galiojančių taisyklių neatitinkančia pagalba.

- (37) Pagal 1999 m. kovo 22 d. Reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles⁽⁹⁾, 10 straipsnyje jai suteiktus įgaliojimus Komisija Prancūzijos valdžios institucijų pareikalavo pateikti išsamią informaciją apie dvi įgyvendintas perorientavimo priemones. Turėjo būti pateikta: duomenys apie valstybės pagalbą už vynuogynais apsodintus plotus gavusių vynuogių augintojų skaičių; duomenys apie apsodintus plotus, pateikiami pagal dirvožemio tipą; plotų, kuriuose prieš juos iš naujo apsodinant buvo išrauti vynuogynai, dalis; rūšiniams vynams, pagamintiems konkrečiuose regionuose (pkr), gaminti tinkamais pripažinta tų plotų dalis; vynuogynais apsodintų plotų paskirtis (vyno gamybai skirtoms, valgomosioms ar džiovinti skirtoms vynuogėms auginti, vynuogynų daigynams arba įskiepiams skirtiems motiniams vynuogynams ir pan.); naudotos vynuogių veislės; Prancūzijos valdžios institucijų suteikto leidimo, reikalaujamo pradėdant naudoti minėtas veisles, įrodymas; gamybos potencialo raida; kita su pagalbos apimtimi susijusi informacija.
- (38) Kai kuriems SKVN populiarinti ir reklamuoti skirtos pagalbos atveju Prancūzijos valdžios institucijos pažymėjo, kad apie TNSVK finansuoti skirtiems parafiskaliniams mokesčiams nustatytą teisinę sistemą Komisijai buvo reguliariai pranešama ir kad Komisija ją išnagrinėjo ir jai pritarė. Komisija iš tikrųjų patvirtino pagal valstybės pagalbos Nr. 184/97 (TNSVK skirta pagalba ir parafiskaliniai mokesčiai) schemą teikiamą valstybės pagalbą⁽¹⁰⁾, finansuojamą parafiskaliniams mokesčiais, skirtais TNSVK populiarinimo ir reklamos išlaidoms bei veiklos išlaidoms dengti iki 2002 m. pabaigos. Tačiau remiantis gauta informacija, TNSVK be parafiskalinio mokesčio, skirto populiarinimo ir reklamos veiklai, kuriam sutikimą Komisija davė, renka dar kitas tokios pat rūšies įmokas. Todėl Komisija, atlikdama nagrinėjimo procedūrą, nusprendė, kad anksčiau jos duotas sutikimas nereiškia automatiško leidimo iš dalies pakeisti arba įvesti kitas priemones, kuriomis būtų papildyta pagalba, kurią skirti suteiktas ankstesnis leidimas.

- (39) Komisija Prancūzijos valdžios institucijų pareikalavo jai pateikti informaciją apie minėtą pagalbos schemą, įtraukiant ir galiojančias nenurodytas schemas bei schemas, apie kurias oficialiai nebuvo pranešta, kad ji galėtų įvertinti jų atitiktį teigiamiesiems ir neigiamiesiems reklamos ir populiarinimo srityje taikomiems kriterijams bei nustatytą, ar neviršytas didžiausias leistinas pagalbos dydis. Tokia informacija turėtų padėti nustatyti, koks buvo numanomo

⁽⁹⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽¹⁰⁾ 1997 m. gegužės 16 d. Komisijos raštas Nr. SG(97) D/3741.

⁽⁸⁾ OL L 264, 1989 9 12, p. 5. Reglamentas panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1227/2000 (OL L 143, 2000 6 16, p. 1).

pagalbos, kuriai skirti suteiktas leidimas, ir čia aptariamos pagalbos, apie kurią nepranešta, sujungimo poveikis.

- (40) Komisija taip pat nustatė, kad parafiskaliniai mokesčiai pagal jų mechanizmą yra labai artimi tiems mokesčiams, kurių įvedimui Komisija neprieštaravo. Be to, iš teisės aktų, kuriais įvedami aptariami mokesčiai, matyti, kad tie mokesčiai taikomi tik tam tikro konkretaus regiono vyno gamybai. Todėl atliekant nagrinėjimo procedūrą buvo galima daryti išvadą, kad importuotiems produktams minėtas parafiskalinis mokestis buvo netaikomas arba nebuvo taikytas.

III. TREČIŲJŲ ŠALIŲ PATEIKTOS PASTABOS

- (41) Skundo pateikėjas atsiuntė pastabas, kurios pateikiamos toliau, ir paprašė neatskleisti jo tapatybės. Komisija, išnagrinėjusi pateiktus argumentus, nusprendė, kad tokį prašymą įvykdyti tikslingai.
- (42) Skundo pateikėjo nuomone, išmoka už žemės atidėjimą ir perorientavimo išmoka yra dvi sudėtinės tos pačios pagalbos, kuria siekiama sumažinti konkrečios produkcijos pateikimą į rinką, dalys. Pagalba, skiriama už žemės atidėjimą, ir perorientavimo pagalba turėtų būti vertinamos kartu, siekiant nustatyti jų atitiktį Bendrijos teisei.
- (43) Skundo pateikėjo teigimu, 1996 m. liepos 5 d. Sprendime CIVDN (TNSVK) 96–1 numatytas atskiro *Rivesaltes* plano administravimo principo nebuvo laikomasi, nes išmoka už žemės atidėjimą buvo finansuojama lėšomis, kurios nebuvo sukauptos vien iš 1996 m. įvestos tarpšakinės organizacijos įmokos lėšų. Todėl daugiau nei 11 mln. FRF išmokai už žemės atidėjimą skirtų lėšų buvo finansuojamos iš nuosavų TNSVK lėšų. Be to, planui finansuoti (įskaitant išmokas už žemės atidėjimą) buvo panaudota dalis populiarinimui ir reklamai skirtų įmokų lėšų.
- (44) Skundo pateikėjo teigimu, Rytų *Pirėnų* regiono generalinė taryba 2000-ųjų biudžetinių metų pradžioje TNSVK'ui pervedė 2 mln. FRF išmokoms už žemės atidėjimą finansuoti. Be to, minėtoji generalinė taryba savo žurnalo „*L'accent Catalan*“ 2003 m. kovo mėn. numeryje teigė vynuogių augintojams be išmokų už žemės atidėjimą ir perorientavimą pagal *Rivesaltes* planą tiesiogiai skyrusi dar po 761 EUR, o vėliau po 1 293 EUR už hektarą. Apie šią pagalbą Komisijai nebuvo pranešta.
- (45) Pagalbos populiarinimui ir reklamai klausimu skundo pateikėjas teigia, kad iš TNSVK skirtų parafiskalinių mokesčių gautos lėšos buvo naudojamos jo paties produkcijai reklamuoti, t. y. kai kurių įmonių reklamai, o ne įvairioms SKVN bendrai populiarinti. Teigiama, kad tokią praktiką toliau taiko Tarpšakinis *Roussillon* vynu komitetas (TRVK), kuris buvo įsteigtas likvidavus TNSVK'ą. Tokia pagalba gali prieštarauti Bendrijos teisės nuostatomis, nes ja nėra siekiama bendros svarbos tikslų.

- (46) Skundo pateikėjo teigimu, 2001–2002 metais TNSVK prekybininkų reikalavo mokėti parafiskalinius mokesčius, nors jį pakeitusi organizacija TRVK savo ruožtu pradėjo imti įmokas, o tai prieštarauja šalies teisės nuostatomis.

IV. PRANCŪZIJOS PATEIKTOS PASTABOS

- (47) Prancūzijos valdžios institucijos 2003 m. birželio 16 d. laišku Komisijai pateikė pastabas dėl pastarosios sprendimo pradėti sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl pagalbos, apie kurią pranešta.
- (48) Pirmiausia Prancūzijos valdžios institucijos patvirtino, kad minėtos schemas galiojimas nebuvo pratęstas ilgesniam, nei iš pradžių nustatytam laikotarpiui, t. y. penkeriems metams skaičiuojant nuo 1996–1997 prekybos metų pradžios. Komisija bet kokių atveju 2000 m. gruodžio 14 d. ir 2001 m. gruodžio 6 d. laiškais buvo informuota apie TNSVK panaikinimą. Vietoj TNSVK buvo įsteigtas Tarpšakinis *Roussillon* vynu komitetas (TRVK), kuris neįvedė jokių tokio pobūdžio priemonių.

1. RIVESALTES PLANAS

1.1. IŠMOKA UŽ ŽEMĖS ATIDĖJIMĄ

- (49) Prancūzijos valdžios institucijų aiškinimu priemonė nebuvo skirta vyno gamybos potencialui mažinti, nes pagalbą gaunantys subjektai turėjo išsipareigoti prekiauti vynu, pagamintu iš stalo arba krašto, o ne SKVN turintiems vynams, skirtų vynuogių, išaugintų remiamuose plotuose. Tačiau tokios išmokos neturėtų būti sutapatinamos, kaip tai daro Komisija, su paprasta pagalba veiklai, kuri būtų neteisėtai skirta apyvartinių lėšų problemai spręsti.
- (50) Tikrasis išmokos tikslas buvo kompensuoti pagalbos gavėjams už išsipareigojimą neprekauti SKVN vynais, pagamintais iš vynuogių, išaugintų remiamuose plotuose. Todėl jų mokėjimas pagalbos gavėjams papildomų pajamų nesuteikia, o tik kompensuoja negautas pajamas.
- (51) Taigi priemonės įgyvendinimo laikotarpiu iš vieno SKVN *Rivesaltes* hektaro (skaičiuojant pagal didžiausią leidžiamą 40 hl produktyvumą) buvo pagaminama 25 hl natūralaus saldžiojo vyno, kainuojančio 1 140 FRF/hl ir 15 hl stalo arba krašto vyno, kainuojančio 350 FRF/hl, kurio apyvarta buvo nuo 32 250 FRF iki 33 000 FRF/ha. Įgyvendinus žemės atidėjimo priemonę, iš hektaro vynuogių buvo gaunama 50 hl stalo arba krašto vyno (vidurkis departamente), t. y. kurio apyvarta buvo nuo 12 500 FRF iki 17 500 FRF/ha.
- (52) Pritaikius žemės atidėjimo priemonę vidutinis susidaręs skirtumas (gamintojų negautos pajamos) buvo apie 15 000 FRF/ha, iš kurių siekiant tikslumo reikėtų atimti natūraliems saldiesiems vynams (NSV) gaminti naudojamo alkoholio kainą, t. y. 2 000 FRF/25 hl, ir tada nustatomas 13 000 FRF/ha dydžio grynas skirtumas.

- (53) Net atsižvelgus į tai, kad nuo 1999 m. sumažėjus NSV gamybos kainoms (900 FRF/hl), skirtumas sumažėjo, bet kokių atveju jis buvo 6 500 FRF/ha [26 000 FRF (apyvarta/ha SKVN) - 17 500 FRF (apyvarta/ha stalo arba krašto vynų atveju) - 2 000 FRF (alkoholio, skirto gaminti NSV, kaina)].
- (54) Atsižvelgusios į šias aplinkybes Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad išmoka už žemės atidėjimą jokių būdu negali būti laikoma pagalba veiklai, kuri neva buvo neteisėtai suteikta pagalbos gavėjams ir sudarė papildomas pajamas arba papildė apyvartines lėšas.
- (55) Be to, Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžia, kad išmoka už žemės atidėjimą rinkos nesutrikdė ir neigiamo poveikio bendram vyno rinkos organizavimui nepadarė. Taigi, Rytų Pirėnų departamente per 1996–1997 ir 1999–2000 prekybos metus visiškai nebuvo distiliuota pagal privalomąjį distiliavimą nustatytų kiekių. Be to, minėtais prekybos metais prevenciniam distiliavimui pateikti kiekiai rodo, kad stalo ir krašto vynų rinkos veikė įprastai.
- (56) Kaip papildomą argumentą Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžia solidarų šios priemonės pobūdį, kuri buvo finansuojama ne iš valstybės biudžeto, bet iš tarpšakinių organizacijų įmokų, kurias moka patys gamintojai.
- 1.2. PAGALBA PERORIENTAVIMUI
- (57) Prancūzijos institucijų teigimu, ši priemonė buvo išimtinis priedas prie valstybės teikiamos pagalbos taikant Reglamentą (EEB) Nr. 2741/89 vynuogynams atnaujinti.
- (58) Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad apie pagalbos vynuogių veislėms gerinti schemą pirmąjį kartą pranešta 1993 m. (pagalba Nr. 769/93), ta pagalba įtraukta į valstybės pagalbos inventorizacijos sąrašą Nr. FR/XXX/05.00/017. Metinės ataskaitos klausimu Prancūzijos valdžios institucijos teigė, kad Reglamento (EEB) Nr. 2741/89 8 straipsnyje nustatytą pateikimo reikalavimą valstybės narės gali įgyvendinti, pateikdamos metinį pranešimą pagal Reglamento (EEB) Nr. 822/87 9 straipsnį. Tačiau Reglamento (EEB) Nr. 822/87 9 straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės iki kiekvienų metų rugsėjo 1 d. Komisijai pateikia pranešimą apie vyno gamybos potencialo pokyčius, kuriame nurodomas teritorijoje vynuogėmis apsodintas plotas ir iki gruodžio 1 d. pateikia vyno gamybos potencialo pokyčių ataskaitą.
- (59) Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad jos pagal Reglamento (EEB) Nr. 822/87 9 straipsnį Europos Bendrijų statistikos tarnybai kasmet pateikia duomenis apie vynuogynų plotus, suskirstytus pagal teritorinius departamentus ir auginamų vynuogių rūšis (vyno gamybai skirtos rūšys, iš kurių gaminami rūšiniai vynai, pagaminti konkrečiuose regionuose (pkr), ir valgomųjų vynuogių rūšys) bei duomenis apie išrautus ir pasodintus vynuogynus, suskirstytus tokiu pačiu principu pagal teritorinius departamentus ir auginamų vynuogių rūšis. Prancūzijos valdžios institucijos kaip priedą pridėjo pateiktų 1997–1998 prekybos metų lentelių kopijas. Tokiomis aplinkybėmis Prancūzijos valdžios institucijų nuomone, joms neturėtų būtų reišiami priekaištai dėl Reglamento (EEB) Nr. 822/87 reikalavimų nesilaikymo.
- (60) Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, norint tiksliai ir išsamiai išnagrinėti perorientavimui skirtą *Rivesaltes* planą, reikia atsižvelgti į tai, kad už *Muscat de Rivesaltes* vynuogynų plotus papildomos pagalbos, plane numatytam perorientavimui, skirta nebuvo. Už juos buvo suteikta tik atnaujinimui skirta pagalba, apskaičiuota pagal nacionalines normas. Vis dėlto į 85 mln. FRF sumą, kurią Prancūzijos valdžios institucijos nurodė ankstesniuose raštuose, įeina 31 mln. FRF valstybės pagalbos už vynuogynų plotų, atitinkančių *Muscat* vynuogynų plotus, atnaujinimą.
- (61) Pagalbos perorientavimo pagal *Rivesaltes* planą į krašto vynu ir į *Côtes du Roussillon Villages* vynu suvestiniai duomenys yra tokie:
- a) 2 357 ha geografinės zonos, kuriai skirtas *Rivesaltes* planas, ir ūkių (iš viso 875 augintojams), auginančių krašto vynu ir *Côtes du Roussillon villages*, už vynu skirtas vynuogių plotą buvo skirta 57,280 mln. FRF valstybės pagalbos vynuogynams atnaujinti.
 - b) Iš minėtųjų 875 augintojams priklausančių 2 357 ha išskirtinės papildomos valstybės pagalbos *Rivesaltes* planui buvo skirta už 1 238 ha. Bendra šios papildomos pagalbos suma yra 8,006 mln. FRF, ji papildė 28,613 mln. FRF valstybės pagalbos, suteiktos 1 238 ha perorientuoti, sumą.
 - c) Minėtiems 875 augintojams pagal planą numatytos papildomos sumos buvo išmokėtos taip: 662 augintojams iš bendros 4,950 mln. FRF sumos skirta 5 000 FRF/ha už 990 ha; 80 augintojams iš bendros 1,330 mln. FRF sumos skirta 10 000 FRF/ha už 133 ha; ir 133 augintojams iš bendros 1,726 mln. FRF sumos skirta 15 000 FRF/ha už 115 ha;
- (62) Pagal planą vynuogynams atnaujinti 875 augintojams iš viso buvo išmokėta 36,623 mln. FRF suma, skirta 1 238 ha.
- (63) 33 000 FRF/ha suma viršyta 221 atveju, atitinkamas plotas yra 166 ha, o perviršio suma – 0,883 mln. FRF.

(64) Prancūzijos valdžios institucijos pateikė perorientavimui naudotų vynuogių veislių sąrašą bei nutarimus, kuriais buvo nustatyta metinė pagalbos norma.

2. KAI KURIOMS SKVN POPULIARINTI IR REKLAMUOTI SKIRTOS PRIEMONĖS

(65) Prancūzijos valdžios institucijos pirmiausia patikslina, kad šios priemonės po 2000 m. gruodžio 31 d. nebebuvo tęsiamos.

(66) Populiarinimo ir reklamavimo veiklos, finansuojamos iš privalomų savanoriškųjų įmokų (PSĮ), atveju priemonės buvo panašios į parafiskalinio mokesčio lėšomis finansuojamas priemonės, apie kurias Komisijai buvo pranešta ir kurioms pastaroji pritarė (pagalba Nr. 230/90⁽¹¹⁾ ir Nr. 184/97).

(67) Taigi iš PSĮ gautos lėšos leido papildomai finansuoti parafiskalinio mokesčio lėšomis finansuojamas priemonės. Tuo laiku buvo tikslinga populiarinti šiuos vynus, siekiant jiems rasti naujų rinkų ir atsižvelgiant į padėtį rinkoje, smarkiai paveikusių vietos vyno gamybos ekonomiką.

(68) Prancūzijos valdžios institucijos šiuo klausimu pažymėjo, kad buvo suteiktas leidimas populiarinimo veiklą finansuoti 100 %. Pagalbos reklamai klausimu Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžia, kad pagalba skirta SKVN produktams reklamuoti ir finansuota parafiskalinių mokesčių ir savanoriškų įmokų lėšomis.

(69) Komisijai paprašius, Prancūzijos valdžios institucijos jai pateikė reklamos ir populiarinimo kampanijose naudotų priemonių pavyzdžių.

3. KOMENTARAI DĖL TREČIŲJŲ ŠALIŲ PATEIKTŲ PASTABŲ

(70) Prancūzijos valdžios institucijos 2004 m. rugsėjo 10 d. laišku atsakė į trečiųjų šalių pateiktas pastabas. Jos teigia, kad tose pastabose leidžiama suprasti, kad pagalba suteikta nukrypstant nuo pagrindinio tikslo ir suteikiant naudos tik vienai su trečiosiomis šalimis konkuruojančiai įmonei. Prancūzijos valdžios institucijos griežtai atmetė tokius kaltinimus, kuriais neva tiesiogiai kvestionuojamas įvairių susijusių institucijų sąžiningumas, ir paskatino Komisiją į pateiktus argumentus neatsižvelgti.

V. VERTINIMAS

1. SUTARTIES 87 STRAIPSNIO 1 DALIS

(71) Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje teigiama: „išskyrus tuos atvejus, kai [minėtoje] Sutartyje nustatyta kitaip, valstybės

narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai“.

(72) Teikiant pagalbą taikomo Reglamento (EEB) Nr. 822/87 76 straipsnyje nurodyta, kad jei reglamente nenustatyta kitaip, vyno gamybai ir vynininkystės produktų prekybai taikomi Sutarties 92, 93 ir 94 straipsniai (vėliau tapę 87, 88 ir 89 straipsniais).

1.1. SELEKTYVIOS VALSTYBĖS LĖŠOMIS FINANSUOJAMOS FINANSINĖS PAGALBOS EGZISTAVIMAS

(73) Pagalba laikomos bet kokios formos priemonės, kurios gali tiesiogiai arba netiesiogiai būti naudingos įmonėms arba kurios turi būti laikomos jas gaunančių įmonių ekonomine nauda, kurios įmonės normaliomis rinkos sąlygomis nebūtų gavusios.

(74) Minėtų įmokų atveju, Komisija pažymi, kad siekiant visiško jų veiksmingumo, jos buvo įvestos priėmus teisės aktą ir iš jų gauti ištekliai buvo panaudoti įgyvendinti valstybės remiamą politiką. Tačiau, nenustatyta, kad pagalbos gavėjai minėtą mokesčių privalo sumokėti. Todėl šie mokesčiai neatitinka Teisingumo Teismo praktikoje pasiūlytų kriterijų, kad jiems nebūtų taikoma Sutarties 87 straipsnio 1 dalis⁽¹²⁾. Todėl Komisija mano, kad šiuo atveju kalbama apie parafiskalinius mokesčius, t. y. valstybės lėšas.

(75) Be to, pagal Teisingumo Teismo praktiką pagalba pripažįstamos įvairių formų intervencijos, kuriomis sumažinamos paprastai įmonės biudžetui tenkančios išlaidos, ir kurios, nors ir nėra subsidijos tiesiogine prasme, turi tokias pačias savybes ir daro tokį patį poveikį⁽¹³⁾.

(76) Pagalbos egzistavimas arba pagalbos pobūdis turi būti nustatomi pagal potencialius *Rivesaltes* plano naudos gavėjus bei pagal Tarpšakinių organizacijų įmokos kai kurioms SKVN populiarinti ir reklamuoti bei finansuoti. Nagrinėjamoju atveju skirta pagalba suteikė naudos kai kurioms įmonėms, nes ji buvo skirta tik SKVN vynu gamintojams, vykdančioms veiklą konkrečiuose regionuose.

1.2. POVEIKIS PREKYBINIAMS MAINAMS

(77) Siekiant nustatyti, ar pagalbai taikytina Sutarties 87 straipsnio 1 dalis, paskiausiai reikia nustatyti, ar tokia pagalba gali daryti poveikį valstybių narių prekybiniam mainams.

⁽¹²⁾ 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas, byla Nr. C-345/02, Pearle, Rinkinyje dar nepaskelbta.

⁽¹³⁾ 2003 m. gegužės 22 d. Teismo sprendimas, byla Nr. C-355/00, Freskot, Rink. p. I-5263.

⁽¹¹⁾ 1990 m. rugpjūčio 22 d. Komisijos raštas Nr. SG(D)(90) 25148.

(78) Teismas nustatė, kad jei valstybės narės suteikiama pagalba sustiprina vienos rūšies įmonių prekybos Bendrijos vidaus rinkoje pozicijas kitų konkuruojančių įmonių atžvilgiu, turi būti laikoma, kad ši pagalba daro poveikį minėtai prekybai ⁽¹⁴⁾.

(79) Tai, kad vyno sektoriuje tarp valstybių narių vyksta prekybiniai mainai, įrodė, kad BRO šioje srityje realiai egzistuoja.

(80) Toliau pateikiamoje lentelėje kaip pavyzdys pateikiami duomenys apie Prancūzijos ir kitų valstybių narių prekybos vyno produktais apimtis per dvejus minėtus peorientavimo Prancūzijoje metus.

1999/2000	Vynas	
	Bendrija iki 2004/04/30	Prancūzija
Vartoti tinkama produkcija	168 076 000 hl	54 271 000 hl
Eksportas į Bendriją iki 2004/04/30	—	15 500 000 hl
Importas į Bendriją iki 2004/04/30	—	5 700 000 hl

(81) Todėl suteikta pagalba gali daryti poveikį valstybių narių prekybiniam mainams ir iškreipti konkurenciją arba kelti pavojų ją iškreipti, nes ji kai kuriems tos valstybės produktams sudaro palankesnes sąlygas kitų valstybių narių produktų sąskaita. Vyno sektorius Bendrijoje iš tikrųjų yra labai atviras konkurencijai, todėl jis labai reaguoja į vienoje ar kitoje valstybėje suteikiamą pagalbą.

1.3. IŠVADOS DĖL PAGALBOS, NURODYTOS SUTARTIES 87 STRAIPSNIO 1 DALYJE, POBŪDŽIO

(82) Komisija, atsižvelgusi į pirmiau pateiktus paaiškinimus, mano, kad pagalbos priemonės įmonėms, gaminančioms SKVN vynu, tam tikrame konkrečiame regione yra iš valstybės lėšų finansuojama pagalba, kurios kitos įmonės gauti negali, o sudarydama palankesnes sąlygas kai kurioms įmonėms ar produktams, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, nes tos pagalbos priemonės gali daryti poveikį valstybių narių prekybiniam mainams. Todėl pagalba pripažįstama Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje apibrėžiamą pagalbą.

⁽¹⁴⁾ 1980 m. rugsėjo 17 d. Teismo sprendimas byloje 730/79, Philip Morris, Rinkiny, p. 2671, 11 punktas.

2. PAGALBOS ATITIKTIES REIKALAVIMAMS NAGRINĖJIMAS

(83) Tačiau 87 straipsnyje yra numatytos tam tikros nuostatos, nukrypstančios nuo bendrojo principo dėl valstybės pagalbos nesuderinamumo su Sutartimi, nors kai kurios jų šiuo atveju akivaizdžiai netaikytinos, ypač minėto straipsnio 2 dalyje nustatytos nuostatos. Tačiau šiomis nuostatomis Prancūzijos valdžios institucijos nesiremia.

(84) Sutarties 87 straipsnio 3 dalyje nurodytos leidžiančios nukrypti nuostatos turi būti griežtai taikomos nagrinėjant visas regioninės arba sektorinės paskirties pagalbos programas arba nagrinėjant individualius bendrųjų pagalbos schemų taikymo atvejus. Tokia pagalba gali būti skiriama tik tokiais atvejais, kai Komisija gali konstatuoti, kad ji reikalinga vienam iš atitinkamų tikslų įgyvendinti. Suteikti galimybę taikyti minėtas leidžiančias nukrypti nuostatas pagalbai, kuriai jos netaikytinos, reiškia sudaryti sąlygas daryti poveikį valstybių narių prekybiniam mainams ir iškreipti konkurenciją, nepagrindžiant to Bendrijos intereso požiūriu, ir dėl to kai kurių valstybių narių ūkio subjektams suteikti teisiškai nepagrįstos naudos.

(85) Komisijos nuomone, aptariama pagalba nėra skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti, kaip numatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte. Pagalba taip pat nėra skirta visai Europai svarbiems projektams skatinti arba kurios nors valstybės narės dideliems ekonomikos sutrikimams pašalinti, kaip numatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punkte. Pagalba taip pat nėra skirta kultūrai remti ir paveldui išsaugoti, kaip numatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkte.

(86) Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatoma, kad pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui, gali būti laikoma neprieštaraujanti bendrajai rinkai. Tam, kad pagalbai būtų taikoma pirmiau nurodyta nukrypti leidžianti nuostata, pagalba turi būti skirta, kad būtų prisidėta prie atitinkamo sektoriaus vystymo.

2.1. NETEISĖTA PAGALBA

(87) Komisija konstatuoja, kad Prancūzijos valdžios institucijos jai nepranešė apie tvarką, pagal kurią ketinama teikti aptariamą pagalbą, kaip tai reikalaujama Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje. Reglamento (EB) Nr. 659/1999

1 straipsnio f punkte neteisėta pagalba apibrėžiama kaip nauja pagalba, įgyvendinta prieštaraujant Sutarties 93 straipsnio 3 daliai. Valstybėms narėms keliamas reikalavimas pranešti apie valstybės pagalbą nustatytas Reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽¹⁵⁾ 1 straipsnio c punkte.

(88) Kadangi Prancūzijos suteiktoje pagalboje yra valstybės pagalbos požymių ir kadangi apie naują pagalbą Komisijai nebuvo pranešta, tokia pagalba pagal Sutarties nuostatas yra neteisėta.

2.2. GAIRIŲ, TAIKOMŲ PRIEMONĖMS, APIE KURIAS NEPRANEŠTA, NUSTATYMAS

(89) Pagal žemės ūkio gairių 2.3.3 punktą ir Komisijos komunikatą dėl taisyklių, taikytinų neteisėtos valstybės pagalbos įvertinimui, nustatymo ⁽¹⁶⁾, pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punktą neteisėta laikoma pagalba turi būti įvertinta laikantis pagalbos skyrimo metu galiojančių taisyklių ir gairių.

(90) Žemės ūkio gairės taikomos nuo 2000 m. sausio 1 d. Todėl po šios datos skirta pagalba turi būti vertinama pagal tas gaires. Tačiau iki šios datos skirta pagalba turi būti vertinama pagal nuostatas ir tvarką, galiojusias iki 2000 m. sausio 1 d.

(91) Žemės ūkio gairių 3.2 punkte nustatyta, kad nors sektoriams, kuriems taikomas BRO, Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai visiškai taikomi, bet jų taikymas yra reguliuojamas atitinkamų reglamentų. Kitaip tariant, valstybė narė turi teikti pirmenybę reglamento dėl konkretaus rinkos sektoriaus organizavimo nuostatomis ⁽¹⁷⁾, o ne 87–89 straipsnių nuostatomis. Komisija taip pat privalo išnagrinėti, ar pagalba netrukdo sklandžiai veikti atitinkamoms rinkoms ir nėra nesuderinama su bendrąja rinka.

(92) *Rivesaltes* plane numatyta pagalba buvo skiriama nuo 1997 m. sausio 1 d. iki 2000 m. liepos 31 d., t. y. prieš įsigaliojant 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentui (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo. Kadangi tai yra priemonės, patenkančios į bendros vyno rinkos organizavimo taikymo sritį, jas reikia nagrinėti laikantis tuo metu galiojusios teisės akto, t. y. Reglamento (EEB) Nr. 822/87.

(93) Kai kuriems SKVN populiarinti ir reklamuoti skirtų pagalbos priemonių, kurios, Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, po 2000 m. gruodžio 31 d. nebebuvo tęsiamos, atitiktis reikalavimams turi būti patikrinta pagal Bendrijos valstybės pagalbos produktų, išvardytų EB sutarties I priede,

gaires ir tam tikrų I priede neišvardytų produktų, reklamai ⁽¹⁸⁾, kurių 70 punkte nurodyta, kad pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punktą neteisėta laikoma pagalba turi būti įvertinta laikantis pagalbos skyrimo metu galiojančių taisyklių ir gairių.

(94) Komisija turi išnagrinėti parafiskalinio mokesčio lėšomis finansuojamą pagalbą, priemones, kurioms pagalba suteikta, ir pačios pagalbos finansavimo taisykles.

2.3. NAGRINĖJIMAS, LAIKANTIS GALIOJANČIŲ TEISĖS NUOSTATŲ

2.3.1. Pagalba

2.3.1.1. Išmoka už žemės atidėjimą

(95) Išmoka už žemės atidėjimą buvo finansuojama iš tarpšakinės organizacijos įmokų, kurias privalomai įvedė valstybė, lėšų, siekiant perorientuoti vynuikinystės sektorių. Išmokos buvo skirtos kompensuoti gamintojų, išpareigojusių nebesinaudoti *Rivesaltes* SKVN ir perorientuoti vyno gamybą į stalo ir krašto vynu gamybą, patirtus nuostolius.

(96) Tačiau tokios išmokos už žemės atidėjimą, kokios numatytos Prancūzijos pagalbos schemoje, BRO, o tiksliau Reglamente (EEB) Nr. 456/80, numatytos nebuvo. Tame reglamente buvo nustatytos išmokos tik už laikiną arba visišką vynuogių auginimo nutraukimą, vynuogių augintojams mokamos, jei jie priima sprendimą prisidėti prie Bendrijos vynuogių auginimo potencialo mažinimo, ypač išraunant vynuogynus.

(97) Komisija konstatuoja, kad Prancūzijoje taikomos priemonės tikslas nebuvo sumažinti vyno gamybos apimtį, o tik laikytis reikalavimo nesusinaudoti *Rivesaltes* SKVN. Todėl, kadangi potencialas nesumažėjo ir išmokų už vynuogių auginimo nutraukimą neišmokėta, priemonė nepateka į ankstesnio bendro vyno rinkos organizavimo taikymo sritį.

(98) Nors, atrodo, kad Reglamentas (EEB) Nr. 456/80 neturėtų būti taikomas, nes gamyba nenutraukta, priemonę reikia nagrinėti atsižvelgiant į kitas horizontaliąsias valstybės pagalbą reglamentuojančias nuostatas. Reglamento (EEB) Nr. 456/80 17 straipsnyje iš tikrųjų patikslinama, kad to reglamento nuostatos nedraudžia teikti nacionaliniuose teisės aktuose numatytos pagalbos, skirtos įgyvendinti tiems patiems kaip reglamente numatytiems tikslams, su sąlyga, kad ta pagalba bus išnagrinėta pagal Sutarties 92, 93 ir 94 straipsnius (vėliau tapusius 87, 88 ir 89 straipsniais).

(99) Aptariamoji priemonė nebuvo skirta gamybai nutraukti. Todėl jos negalima prilyginti priemonei, kuria siekiama Reglamente (EEB) Nr. 456/80 nustatus tikslų, t. y. vyno gamybos potencialo mažinimo.

⁽¹⁵⁾ „Nauja pagalba“ – tai visa pagalba, t. y. pagalbos sistemos ir individuali pagalba, kuri nėra egzistuojanti pagalba, įskaitant egzistuojančios pagalbos pakeitimus.

⁽¹⁶⁾ OL C 119, 2002 5 22, p. 22.

⁽¹⁷⁾ 1979 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimas, byla 177/78, *Pigs and Bacon* Komisija prieš *McCarren*. Rink. p. 2161.

⁽¹⁸⁾ OL C 252, 2001 9 12, p. 5.

- (100) Pačių Prancūzijos valdžios institucijų aiškinimu priemonė nebuvo skirta vyno gamybos potencialui mažinti, nes pagalbą gaunantys subjektai turėjo išpareigoti prekiauti vynu, pagamintu iš stalo arba krašto, o ne SKVN turintiems vynams, skirtų vynuogių, išaugintų remiamuose plotuose.
- (101) Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad išmokos tikslas buvo kompensuoti pagalbos gavėjams už išpareigojimą neprekiuoti SKVN vynais, pagamintais iš vynuogių, išaugintų plotuose, už kuriuos mokama išmoka. Todėl, jų teigimu, jų mokėjimas pagalbos gavėjams nesuteikia papildomų pajamų, o tik kompensuoja negautas pajamas. Tačiau tokia išmoka neturėtų būti sutapatinama su paprasta pagalba veiklai, kuri būtų neteisėtai skirta apyvartinių lėšų problemai spręsti.
- (102) Tačiau priešingai nei teigia Prancūzijos valdžios institucijos, Komisija mano, kad pagalba buvo skirta finansiškai padėti augintojams, kurie kaip verslininkai priėmė sprendimą užsiimti grynai komercine veikla, dėl kurios susidarančios išlaidos yra susijusios su ekonominės veiklos vykdymu. Taigi, valstybės kompensuojamos negautos pajamos, kurias laisvu apsisprendimu prisiima ekonominės veiklos vykdytojai, yra valstybės pagalba, kuri sušvelnina ekonomines tokių veiksmų pasekmes.
- (103) Laikantis nuoseklios Komisijos praktikos, taikytos iki 2000 m. sausio 1 d., kai buvo priimtos žemės ūkio gairės, ir Teisingumo Teismo praktikos ⁽¹⁹⁾, pagalba veiklai laikoma pagalba, kuria padengiamos įmonių išlaidos, kurias jos paprastai turėtų padengti pačios, kaip įprasto valdymo ar įprastos veiklos išlaidas. Teismas primena, kad pagal įprastinę teismo praktiką pagalba veiklai negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka, taikant Sutarties 87 straipsnio 3 punkto c punktą, nes ji dėl savo pobūdžio gali neigiamai paveikti prekybinius mainus ir prieštarauti bendram interesui.
- (104) Ši nuostata taip pat yra išdėstyta žemės ūkio gairių 3.5 punkte, pagal ją gamintojų finansinei padėčiai gerinti skirtos ir niekaip sektoriaus plėtos neskatinančios vienašalės valstybės pagalbos priemonės, ypač tos, kurios grindžiamos tik kaina, kiekiu, gamybos vienetu arba gamybos priemonių vienetu, yra laikomos su bendrąja rinka nesuderinama pagalba veiklos išlaidoms kompensuoti. Minėtame 3.5 punkte taip pat nurodoma, kad tokiu atveju pagalba gali būti nesuderinama su bendro rinkų organizavimo mechanizmais.
- (105) Komisija pažymi, kad pagalba buvo skirta už hektarą ir už metus, kai gamyba buvo tęsiama, todėl yra labai susijusi su pagaminto vyno kiekiu.
- (106) Todėl Komisija mano, kad išmoka už žemės atidėjimą yra pagalba veiklai ir gali būti nesuderinama su bendro vyno rinkos organizavimo mechanizmais ir todėl būti nesuderinama su galiojančiomis rinkos bei konkurencijos taisyklėmis.
- ### 2.3.1.2. Konkrečiai perorientavimui skirta pagalba
- (107) Reglamento (EEB) Nr. 822/87 14 straipsnyje buvo nustatyta, kad valstybės pagalba vynuogynams sodinti bus uždrausta nuo 1988 m. rugsėjo 1 d., išskyrus pagalbą, atitinkančią kriterijus, leidžiančius pasiekti gamybos apimties mažinimo tikslų arba pagerinti kokybę, nepadidinant gamybos apimčių.
- (108) Tarybos reglamente (EEB) Nr. 822/87 nustatyti kriterijai, kuriais remiamasi nagrinėjant valstybės pagalbą vynuogynų sodinimo projektams, atitinkantiems Sutarties 87, 88 ir 89 straipsnių reikalavimus.
- (109) Minėto reglamento 2 straipsnyje nustatyta, kad teikiant nacionalinę pagalbą turi būti tinkamai įrodyta, kad pagalba atitinka gamybos apimties mažinimo tikslą, nustatytą Reglamento (EEB) Nr. 822/87 14 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje, arba kokybės gerinimo, nepadidinant gamybos apimčių, tikslą.
- (110) Minėto reglamento 3 straipsnyje nustatyta, kad turi būti sodinamos toje teritorijoje labai derlingomis nelaikomos ir kokybę gerinančiomis pripažįstamos veislės, tam turi būti suteiktas specialus nacionalinių institucijų leidimas pagal pagalbos atitinkamai sričiai projektą.
- (111) Prancūzijos valdžios institucijos priminė, kad pagal Reglamento (EEB) Nr. 822/87 9 straipsnį Europos Bendrijų statistikos tarnybai jos kasmet pateikia duomenis apie vynuogynų plotus, suskirstytus pagal teritorinius departamentus ir auginamų vynuogių rūšis (vyno gamybai skirtos rūšys, iš kurių gaminami rūšiniai vynai, pagaminti konkrečiuose regionuose (pkr), ir valgomųjų vynuogių rūšys) bei duomenis apie išrautus ir pasodintus vynuogynus, suskirstytus tokiu pačiu principu pagal teritorinius departamentus ir auginamų vynuogių rūšis. Prancūzijos valdžios institucijos kaip priedą pridėjo pateiktą 1997–1998 prekybos metų lentelių kopijas.
- (112) Komisija iš Prancūzijos valdžios institucijų tikrai gavo duomenis apie perorientavimui naudotas vynuogių veisles, kurie jai leido nustatyti, kad sąlygų, nurodytų 107–110 konstatuojamose dalyse, buvo laikomasi. Tie duomenys jau anksčiau leido Komisijai nustatyti, kad tokios veislės atitinka pagalbos skyrimo metu galiojusiuose Bendrijos teisės aktuose nustatytus kriterijus.

⁽¹⁹⁾ Pirmiau nurodytas Teismo sprendimas Siemens byloje.

(113) Reglamento (EEB) Nr. 2741/89 5 straipsnyje buvo nustatyta, kad pagalba už vynuogynais apšodintą hektarą negali viršyti 30 % faktinių išrovimo ir sodinimo išlaidų. Išlaidas, į kurias buvo atsižvelgiama skiriant pagalbą, kiekviename regione buvo galima nustatyti kaip vienodo dydžio sumas, atsižvelgus į geomorfologines savybes.

(114) Pagal pirmuosius Prancūzijos valdžios institucijų pateiktus duomenis, valstybė finansavo 29,11 % (sudėjus visas finansavimo lėšas) visų faktiškai įgyvendinto perorientavimo išlaidų. Todėl Prancūzijos valdžios institucijų nuomone, bendra pagalba suma neviršijo didžiausios Bendrijos teisės aktuose nustatytos ribos, t. y. 30 %.

(115) Reglamento (EEB) Nr. 2741/89 5 straipsnyje buvo nustatyta, kad apskaičiuojant perorientavimo išlaidas reikia remtis faktine pagalba, skirta už vynuogynais apšodintą hektarą. Buvo įtrauktos ne visos bendros perorientavimo laikotarpio apskaičiuotos sumos, todėl nebuvo įtrauktos bendros pagal išlaidų vidurkį hektarui apskaičiuotos sumos.

(116) Komisijos nuomone, atsižvelgiant į Prancūzijos valdžios institucijų pateikiamas išlaidas už hektarą (110 000 FRF/ha), aptariamoji pagalba turėjo neviršyti 33 000 FRF/ha ir 30 % faktinių kiekvieno konkretaus augintojo patirtų išlaidų.

(117) Iš naujų Prancūzijos valdžios institucijų pateiktų duomenų galima spręsti, kad pagal planą vynuogynams atnaujinti 875 augintojams iš viso buvo išmokėta 36,623 mln. FRF suma, skirta už 1 238 ha. 33 000 FRF/ha suma viršyta 221 atveju, atitinkamas plotas yra 166 ha, o viršijanti suma – 883 000 FRF.

(118) Komisija daro išvadą, kad šios ribos viršijimas ir (arba) 30 % faktinių kiekvieno konkretaus augintojo išlaidų viršijimas, galėtų būti pripažįstamas kaip galiojančių taisyklių neatitinkanti pagalba.

2.3.1.3. Konkrečioms SKVN populiarinti ir reklamuoti skirta pagalba

(119) Komisija patvirtino pagal valstybės pagalbos Nr. 184/97 (TNSVK skirta pagalba ir parafiskaliniai mokesčiai) schemą teikiamą valstybės pagalbą, finansuojamą parafiskaliniais mokesčiais, skirtais TNSVK populiarinimo ir reklamos išlaidoms bei veiklos išlaidoms dengti iki 2002 m. pabaigos. Pirminę schemą Komisija kaip valstybės pagalbą Nr. 230/90 patvirtino 1990 m. Komisija tada priėjo prie išvados, kad pagalba kolektyviniams populiarinimui, kuriuo siekiama pagerinti ir sustiprinti natūralių saldžiųjų vynu įvaizdį vartotojų akyse ir išplėsti prekybą, buvo skirta laikantis nacionalinių teisės aktų nuostatų dėl valstybės

pagalbos žemės ūkio produktų ir kai kurių EEB sutarties I priede, išskyrus žuvininkystės produktus⁽²⁰⁾, neišvardytų produktų reklamai. Tačiau Komisija mano, kad administracinės TNSVK išlaidos neturi būti laikomos pagalba.

(120) Komisija nusprendė, kad anksčiau jos duotas sutikimas valstybės pagalbai Nr. 184/97 nereikia automatiško leidimo iš dalies pakeisti arba įvesti kitas priemones, kuriomis būtų papildyta pagalba, kurią skirti suteiktas ankstesnis leidimas.

(121) Tačiau Prancūzijos valdžios institucijos patvirtino, kad populiarinimo ir reklamavimo veiklos, finansuojamos iš privalomų savanoriškųjų įmokų (PSĮ), atveju priemonės buvo panašios į parafiskalinio mokesčio lėšomis finansuojamas priemones, apie kurias Komisijai buvo pranešta ir kurioms pastaroji pritarė. Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, tai buvo išimtinai bendro priemonės biudžeto padidinimas.

(122) Kadangi skiriant šią pagalbą buvo pritaikytos tokios pat sąlygos, Komisija, atsižvelgdama į savo sprendimą dėl valstybės pagalbos Nr. 184/97, gali daryti išvadą, kad pagalba kai kurioms SKVN populiarinti ir reklamuoti, finansuojama naujosiomis įmokų lėšomis, suderinama su galiojančiomis konkurencijos taisyklėmis.

(123) Komisija atsižvelgė į trečiųjų šalių pateiktas pastabas dėl priemonių finansavimo, kuriuo neva pažeistos reklamai skirtai pagalbai taikomos konkurencijos taisyklės, nes tos priemonės, jų nuomone, buvo skirtos atskiroms įmonėms. Tačiau iš kartu pateikiamų dokumentų matyti, kad tos priemonės yra populiarinimo priemonės, prilyginamos techninei pagalbai, kurios gavėjais gali būti vynuogių augintojai.

2.3.2. Pagalbos finansavimas

(124) Remdamasi Teisingumo Teismo praktika⁽²¹⁾, Komisija paprastai laikosi nuomonės, kad valstybės pagalbos finansavimas per privalomus mokesčius gali turėti įtakos pagalbai, darydamas apsaugomąjį poveikį, viršijantį pagalbos tiesiogine prasme ribas. Aptariamos įmokos iš tiesų yra privalomi mokesčiai. Remdamasi ta pačia Teismo praktika, Komisija mano, kad parama negali būti finansuojama parafiskaliniais mokesčiais, kurie taikomi ir produktams, įvežamiems iš kitų valstybių narių.

(125) Komisija jau anksčiau priėjo prie išvados, nagrinėdama valstybės pagalbą Nr. 184/97, kad Prancūzijos valdžios įvesta tvarka nebuvo taikoma importuojamai produkcijai.

⁽²⁰⁾ OL C 302, 1987 11 12, p. 6.

⁽²¹⁾ 1970 m. birželio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimas, byla 47/69, Prancūzija prieš Komisiją. Rink. p. 487.

(126) Iš teisės aktų, kuriais įvedami aptariamai parafiskaliniai mokesčiai, matyti, kad tie mokesčiai taikomi tik Rytų Pirėnų regiono natūralių saldžiųjų SKVN vynu gamybai. Išmoka už žemės atidėjimą buvo finansuojama iš įmokų, kurios buvo renkamos tik už regiono vynu produkciją, kuriai taikoma priemonė, t. y. nebuvo renkama už importuojamą produkciją.

(127) Todėl galima daryti išvadą, kad importuotiems produktams minėtas parafiskalinis mokestis buvo netaikomas arba nebuvo taikytas.

VI. IŠVADA

(128) Prancūzijos valstybės pagalba, teikta išmokų už žemės atidėjimą Prancūzijos vyno gamintojams, šipareigojusiems nenaudoti *Rivesaltes* ir *Grand Roussillon* SKVN nuo 1996 m. iki 2000 m. derliaus (imtina), forma, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

(129) Prancūzijos valstybės pagalba, nuo 1996 m. iki 2000 m. derliaus (imtina) teikta SKVN *Rivesaltes* perorientavimo plano įgyvendinimo forma ir viršijanti kiekvieno konkretaus augintojo 30 % faktinių išlaidų ir (arba) didžiausią leidžiamą 5 030,82 EUR/ha (33 000 FRF/ha) ribą, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

(130) Prancūzijos valstybės pagalba, teikta nuo 1998 m. sausio 1 d. iki 2000 m. gruodžio 31 d. *Rivesaltes*, *Grand Roussillon*, *Muscat de Rivesaltes* ir *Banyuls* SKVN populiarinimo ir reklamavimo priemonių forma, yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

(131) Apie aptariamąsias priemones Komisijai nebuvo pranešta, kaip tai numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, todėl jos laikomos neteisėta pagalba pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punktą.

(132) Komisija apgailestauja, kad Prancūzija skyrė minėtą pagalbą pažeisdama Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

(133) Pagalbos, pradėtos teikti nesulaukus galutinio Komisijos sprendimo, atveju reikia pabrėžti, kad atsižvelgiant į privalomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytas taisykles, kurias Teisingumo Teismas 1973 m. birželio 19 d. sprendime dėl bylos Nr. 77/72 *Carminie Capolongo* prieš *Azienda Agricola Maya* ⁽²²⁾, 1973 m. gruodžio 11 d. sprendime dėl bylos Nr. 120/73, *Gebrueder Lorenz GmbH* prieš *Vokietiją* ⁽²³⁾ ir 1977 m. kovo 22 d. sprendime dėl bylos Nr. 78/76 *Steinicke* ir *Weinlig* prieš *Vokietiją* ⁽²⁴⁾ pripažino tiesioginio poveikio taisyklėmis, neteisėtai suteiktos

pagalbos *a posteriori* atitaisyti negalima (1991 m. lapkričio 21 d. byloje Nr. C-354/90, Nacionalinė išorės prekybos maisto produktais federacija ir kiti prieš Prancūziją ⁽²⁵⁾, priimtas sprendimas).

(134) Teisingumo Teismas primina, kad tais atvejais, kai pagalbos priemonę pradėdama įgyvendinti, neįvykdžius prievolės pranešti apie jos finansavimą, nacionalinės teisminės institucijos iš principo privalo pareikalauti sugrąžinti šiai pagalbai finansuoti specialiai įvestus mokesčius ir įmokas. Teismas taip pat primena, kad nacionaliniai teismai privalo apginti besibylinėjančiųjų teises dėl galimo nacionalinių valdžios institucijų nežinojimo apie draudimą įgyvendinti pagalbą, nustatytą Sutarties 88 straipsnio 3 dalies paskutiniu sakiniu, ir turintį tiesioginių padarinių. Toks nežinojimas, kuriuo gali remtis besibylinėjantieji ir kurių konstatuoja nacionaliniai teismai, pastaruosius turi priversti padaryti išvadą, vadovaujantis savo nacionaline teise, tiek dėl teisės aktų, pagal kuriuos įgyvendinama atitinkama pagalbos priemonė, galiojimo, tiek dėl suteiktos finansinės paramos išieškojimo ⁽²⁶⁾.

(135) Neteisėtos pagalbos nesuderinamumo su bendrąja rinka atveju Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo. Šis išieškojimas yra būtinas siekiant atstatyti ankstesnę padėtį, panaikinus visą finansinę naudą, kuria neteisėtai suteiktos pagalbos gavėjas galėjo nepagrįstai naudotis nuo šios pagalbos suteikimo dienos.

(136) Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad išieškomą pagalbą sudaro palūkanos, atitinkančios tam tikrą Komisijos nustatytą normą. Palūkanos pradėdamos skaičiuoti nuo neteisėtos pagalbos išmokėjimo gavėjui dienos.

(137) Pagalba turi būti kompensuojama laikantis Prancūzijos įstatymuose nustatytų procedūrų. Sumas sudaro palūkanos, apskaičiuotinos nuo pagalbos išmokėjimo dienos iki jos faktinio kompensavimo dienos. Jos apskaičiuojamos remiantis Komisijos nustatyta orientacine norma pagal orientacinės ir diskonto normos nustatymo metodą ⁽²⁷⁾.

(138) Komisija neturi informacijos apie bendrą išmokų už žemės atidėjimą sumą, nes nežino įplaukų sumų ir hektarų, už kuriuos skirtos išmokos, skaičiaus. Komisija pabrėždama, kad tai nedaro jokio poveikio jos išvadoms, atsižvelgia į trečiųjų šalių pastabas, anot kurių, Prancūzijos valdžios

⁽²⁵⁾ Rink. p. I - 5505.

⁽²⁶⁾ 2003 m. spalio 21 d. Teismo sprendimas sujungtose bylose C-261/01 ir C-262/01, Van Calster ir kiti, dar nepaskelbtas Teismų praktikos rinkinyje.

⁽²⁷⁾ Komisijos komunikatas dėl orientacinės ir diskonto normos nustatymo metodo (OL C 273, 1997 9 9, p. 3).

⁽²²⁾ Rink. p. 611.

⁽²³⁾ Rink. p. 1471.

⁽²⁴⁾ Rink. p. 595.

institucijos finansavo išmokas už žemės atidėjimą ir skyrė papildomą valstybės pagalbą, apie tai nepranešusi. Komisijos turimais duomenimis valstybės pagalbos, skirtos finansuoti pagalbą perorientavimui, suma buvo 11,01 mln. EUR.

(139) Šis sprendimas nedaro poveikio išvadoms, kurias Komisija, prireikus, padarys dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) plano,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Prancūzijos valstybės pagalba, teikta išmokų už žemės atidėjimą Prancūzijos vyno gamintojams, įsipareigojusiems nenaudoti *Rivesaltes* ir *Grand Roussillon* SKVN (saugomos kilmės vietos nuorodos) nuo 1996 m. iki 2000 m. derliaus (imtinai), forma, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

2. Prancūzijos valstybės pagalba, nuo 1996 m. iki 2000 m. derliaus (imtinai) teikta SKVN *Rivesaltes* perorientavimo plano įgyvendinimo forma ir viršijant kiekvieno konkretaus augintojo 30 % faktinių išlaidų ir (arba) didžiausią leidžiamą 5 030,82 EUR/ha (33 000 FRF/ha) ribą, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

3. Prancūzijos valstybės pagalba, teikta nuo 1998 m. sausio 1 d. iki 2000 m. gruodžio 31 d. *Rivesaltes*, *Grand Roussillon*, *Muscat de Rivesaltes* ir *Banyuls* SKVN populiarinimo ir reklamavimo priemonių forma, yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio, 3 dalies c punktą.

2 straipsnis

1. Prancūzija turi imtis būtinų priemonių 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytai neteisėtai išmokėtai pagalbai iš pagalbos gavėjų išieškoti.

Pagalba išieškoma nedelsiant ir pagal nacionalinę teisę nustatytas procedūras, jeigu jos leidžia nedelsiant ir veiksmingai įvykdyti šį sprendimą. Į pagalbą, kurią reikia išieškoti, įeina palūkanos, skaičiuojamos nuo datos, kai pagalba buvo suteikta gavėjams, iki jos išieškojimo. Šios palūkanos apskaičiuojamos remiantis Komisijos nustatyta orientacine norma pagal orientacinės ir diskonto normos nustatymo metodą.

2. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos neteisėtos pagalbos išieškojimo tikslais Prancūzija Komisijai pateikia duomenis apie bendrą sumą, skirtą pagal šią priemonę ir bendrą finansavimo sumą, įskaitant bendrą iš specialiai tam įvestos tarpšakinės organizacijos įmokos gautų įplaukų sumą, bei apie hektarų, už kuriuos buvo skirta išmoka už žemės atidėjimą, skaičių.

3 straipsnis

Prancūzija per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo dienos praneša Komisijai apie priemones, kurių ji ėmėsi tam, kad būtų laikomasi šio sprendimo nuostatų.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2005 m. sausio 19 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė